

РЕШЕНИЕ

№ 3489

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2782** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.44,ал.5 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. А. Ф., гражданин на М., настанен в СДВНЧ, чрез адв. Т. А. И. , САК със съдебен адрес [населено място], [улица] ниво 2, срещу Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ с рег. №536400-9780/10.03.2022г. на директор на дирекция "Миграция".

Развитите в жалбата оплаквания са че,обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административно- производствените правила.Иска се отмяна на отказа.

В съдебно заседание, жалбоподателят - М. А. Ф. редовно призован,чрез адв.Т И. не се явява,не се представлява.

Ответникът - Директор на Дирекция,, Миграция“–гр. С. редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт В.Т., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,

прие за установено следното:

Със Заповед от 02.12.2020 година на ЗА Началник ГПУ-Ново село е наложена ПАМ- „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване и или трета страна“ на жалбоподателят- М. А. Ф., гражданин на М./л.16/ Със Заповед от 06.12.2021 година на Директор на дирекция“Миграция“ жалбоподателят е бил принудително настанен в СДВНЧ.

На 16.02.2022 година до Директор на Дирекция“ Миграция“ оспорващият е депозирал молба за замяна на принудителното настаняване в СДВНЧ,чрез адв. Т. И./л.22/,с която поискал да му е бъде заменено принудителното настаняване в СДВНЧ с по-лека мярка на основание чл. 44 ал.5 т.2 от ЗЧРБ-„парична гаранция“.На 10.03.2022 година Директор на Дирекция“ Миграция“ издал оспорения отказ, в който посочил , че молбата няма да бъде уважена с аргумента, че към момента на чужденеца е наложена ПАМ, като същия не е предоставил лични данни и документи удостоверяващи неговата самоличност и към днешна дата е с неустановена такава.Също така не били представени доказателства за достатъчни средства за внасяне на парична гаранция в срок и в размер, определени с Правилника за прилагане на ЗЧРБ. Отказът е връчен на адвокат И.,като жалбата е депозирана в АССГ с 17.03.2022г.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ рег. №536400-9780/10.03.2022г. на директор на дирекция "Миграция"представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК.При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В нормата на чл.44,ал.6 от ЗЧРБ, е посочено, че в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по [чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3](#), възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането.Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

В нормата на чл.44,ал.5 от ЗЧРБ (5) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г.) е посочено ,че когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в

друга страна и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане, органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, или директорът на дирекция "Миграция" след преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин разпореждат със заповед по ред, определен с правилника за прилагане на закона, изпълнението заедно или поотделно на някоя от следните обезпечителни мерки-чужденецът се задължава да се явява ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си; чужденецът внася лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на закона; чужденецът предава във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането.

В разглеждания случай, оспореният Отказ е издаден от Директор на Дирекция "Миграция" до когото е адресирана Молбата за замяна на наложена ПАМ с обезпечителна мярка, който именно е компетентният орган да се произнесе по молбата за замяна по аргумент от нормата на чл.44,ал.5 от ЗЧРБ.Между страните няма спор , а и от приложените по делото доказателства се установява , че Н. Н. към датата на издаване на Отказа е заемал длъжността – Директор на Дирекция "Миграция".

Съдът констатира ,че при издаване на Отказа е нарушен чл. 34, ал. 1 АПК, тъй като адресатът на акта не е запознат със събраните документи по преписката, а се установява, че такива не са и събрани. Като краен правен извод отказа е необоснован и това е в резултат на нарушение на изискването на чл. 35 АПК, което задължава административният орган да издаде своя акт, след изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, обсъждане на обясненията и възраженията на заинтересованите.Доказателства за уведомяване жалбоподателя за започналото административно производство съобразно изискванията на чл. 26 АПК, както и за спазване на разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и 3 от АПК не са представени.Цитираните норми задължават административния орган да уведоми заинтересуваните лица за започналото производство, да им предостави възможност да изразят становище по събраните доказателства и определи срок за това. В настоящия случай тези законови изисквания не са спазени. Административният орган не е уведомил жалбоподателя за започналото производство и не му е дал възможност да изрази становище по събраните по преписката доказателства.В случая Органа не е дал възможност на жалбоподателят да представи доказателства за наличието на достатъчно средства за внасяне на парична гаранция в срок и размер определени съобразно разпоредбите на ППЗЧРБ.

Съдът констатира ,че в случая не е било налице изключението на чл.34 ал.4 АПК, тъй като нито се твърди, нито са налице доказателства, че решаването на въпроса не търпи отлагане, за да се осигури животът или здравето на гражданите или да се защитят важни държавни или обществени интереси.

Настоящият състав констатира също,че при издаване на Отказа не са спазени изискванията на чл.59 АПК за форма, като отказът не съдържа предвидените в

чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му и липсват мотиви. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити.Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви.Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление.Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа.Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспореният отказ е издаден в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта.Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта.Това също е съществено нарушение, което е довело до неспазване на изискванията за форма и съставлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт по смисъла на [чл. 146, т. 2 от АПК](#).Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда ,то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, при което следва да разгледа депозирания молба от 16.02.2022 година на оспорващия,да се даде възможност на жалбоподателят да представи доказателства във връзка с искането си и органа да издаде акт,който да съдържа ясна воля защо и въз основа на какво е взел съответното решение.

По изложените съображения и при установената липса на изискуемата от закона форма на административния акт следва да се приеме, че ИАА е постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК, което налага отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд-София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ с рег. №536400-9780/10.03.2022г. на директор на дирекция "Миграция".

ИЗПРАЩА административната преписка на директор на дирекция „Миграция“ – СДВР за ново произнасяне по молба от 16.02.2022г. на М. А. Ф.,гражданин на М., настанен в СДВНЧ,чрез адв. Т. А. И. при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

съдия: